

РЕШЕНИЕ

№ 27407

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8734** по описа за **2024** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Г. С. срещу решение № 2908/19.06.2024г. по НАХД № 9235/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 18 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-005294/30.03.2023г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), в частта му по т.1 (първа), с която на касатора е наложена глоба в размер на 2000лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок 24 месеца, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДП) и е отменено същото НП в частта му по т.2 (втора) , с която е била наложена глоба в размер на 10лв. на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 ЗДП. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно

легитимирано лице срещу решение, което е неблагоприятно за него в частта, с която е потвърдено НП. Поради това, тя е допустима в тази част, а разгледана по същество, е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Разноските са дължими на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 2908/19.06.2024г. по НАХД № 9235/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 състав В ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-005294/30.03.2023г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи в частта му по т.1 (първа), и ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационната жалба на Д. Г. С., с ЕГН [ЕГН], против същото решение, в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Д. Г. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.